

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій – шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімось і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

МАЇВКА – МОЛЕБНІ ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ відправляються кожного дня в місяці травні о 6:30 годині вечора. Цьогорічні Молебні жертвуємо за мир та згоду в Україні.

УРОЧИСТЕ ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ Й ПЕРША СПОВІДЬ 13 ДІТЕЙ відбудеться під час першої Св. Літургії в наступну неділю в день свята Зіслання Св. Духа.

СОБОРНА ПАНАХИДА за упалих за волю і незалежність України відправиться на цвинтарі св. Михаїла у наступну неділю 31 травня - в день свята Зіслання Св. Духа (Зелені Свята) – о 3-ій годині пополудні. Заохочуються парафіяни, щоб прийти на це Богослуження й помолитися та віддати шану всім загиблим за свободу нашої країни України.

«ЕПИСКОПСЬКИЙ МОЛИТОВНИЙ СНИДАНОК» на підтримку духовних покликань відбудеться у середу 3 червня в залі Верховина від 7:30-9:00 години ранку. Квитки по 25.00 дол. від особи можна купити в епархіяльній канцелярії тел. 780-424-5496, або chancery@edmontoneparchy.com

НАШЕ ПАРАФІЯЛЬНЕ КАЗИНО відбудеться в днях 10 та 11 червня. Потрібна поміч. Зголоситися до пана д-ра Петра Ролланда на тел. 780-444-8344.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ. Понеділок(25): в намірі дародавця - Елейн

Вівторок(26): + Василь Колодій - Стефанія Юсик; Середа(27): + Ольга Аронець - Ксеня

Четвер(28): в намірі дародавця - Елейн;

П'ятниця(29): + о. Ричард Зубак

Субота(30): + о. Рон Гологан

«КИЦЯ» Якось киця дуже закохалася в одного юнака. Так закохалася, що попросила чарівницю перетворити її в дуже гарну жінку, здатну здобути його серце. Чарівниця задовольнила її бажання. Невдовзі вже готувалися до весілля. Весілля було гарне: співи, танці, жарти... Запрошені гості ще ніколи не їли таких смачних страв. Усе йшло дуже добре. Аж раптом молода побачила мишу, що бігла через кімнату, і миттю кинулася за нею.

Наше суспільство сприяє обману: ми вже звикли вірити рекламі. Людям, яких не дуже любимо, яких воліли б не зустрічати, які жахливо одягаються, все ж таки говоримо до них: «Зустрічаймося частіше!» «Хоч дзвонімо...» «Як тобі пасує вбрання». Чомусь до них так говоримо, але дуже часто так не думаємо.

У нас є маски на різні випадки життя. Одна – для приятелів, друга – для начальника, третя – для чоловіка чи жінки, четверта – для сусіда, п'ята – для Бога... Але приходить час, коли всі комедії закінчуються.

Христос говорить: «Остерігайтесь фарисейської закваски, тобто лицемірства. Нічого бо нема захованого, що б не відкрилося, і скритого, що б не виявилось. Ось чому те, що ви потемки сказали, почується при світлі; і те, що на вухо ви говорили десь по сховах, оголоситься на крівлях» (Лк.12,1-3). /Бруно Фереро: «365 коротких історій...»/

Св. Августин сказав, що Господь Бог не хотів виховувати природознавців, математиків, лише християн, сказав їм, як дістануться до блаженної вічності. А історію в Св. Письмі треба шукати не світську, але історію людського спасіння.

У Св. Письмі Старого Завіту нераз бачимо великі упадки, великі гріхи, що людей, незнаних справи, могли б вести до помилок. Треба знати, що в тих місцях Св. Письмо вказує на упадок, щоб ми рівночасно бачили й Божу кару за упадки – гріхи або каяття впавшого і Боже милосердя.

Пересічна людина, взявши в руки Св. Письмо, буде його читати, як історичний чи поетичний твір, але до глибини його не ввійде. Розуміти тексти Св. Письма, головню Старого Завіту і Послань Апостолів – справа не легка. На те треба відповідних знань та підготовки. Отже, щоб могли чи знати пояснювати Св. Письмо, на те потрібне фахове знання.

Сучасні читачі, сучасники святописців, які діставали в руки поодинокі книги Св. Письма, краще розуміли їх зміст, ніж ми тепер. Ці книги були написані живою мовою, котру читачі знали з усіма її питомостями. Тодішнім читачам знані були також обставини місць, часу, приватного й публичного життя, особи, події... Тепер ділять нас від тих часів тисячоліття.

При читанні Св. Письма є дуже важливе шукати змісл, який святописець хотів у даних обставинах висловити і справді висловив при допомозі тоді вживаних літературних форм. Це осягається так, що належно студіюються способи мислення, вислову, розмови, які в даній історичній добі вживалися при взаємних людських стосунках. Бо кожний святописець був сином своєї доби, отже, цілком природне, що висловлювався мовою, словними зворотами, способом мислення, літературною формою, властивим його добі і його сучасникам, для яких твір був безпосередньо означений. Отже, просто сказане: тут треба знати мови єврейську, арамейську, грецьку, латинську, старослов'янську, а також історію, географію жидівського і сусідніх народів, право тих часів, події громадського життя культури, побут, звичаї, біблійні вислови, образи, поняття, обставини, в яких дана книга була написана. Як наприклад св. Єронім. Це був дуже вчений священик і пустинник (помер 420 р.). Щоб перекласти Св. Письмо на латинську мову, відійшов в Єрусалим, роки студіював староеврейську мову. Жив як пустельник в пості і молитві, а аж після того взявся до перекладу Св. Письма з староеврейської й грецької мови на латинську.

Як у минувшині, так і тепер, є люди, які беруться пояснювати Св. Письмо без потрібних знань і підготовки. Наслідком того булоп в історії стільки блудів, ересей, сект. Тут дуже влучно говорить св. Єронім: *«Щоб був дехто добрим лікарем, музикантом, ученим, навіть ремісником, рільником, мусить вперше вчитись цього ремесла і не можна його виконувати без попереднього навчання. Так і в Св. Письмі не можна поступати без когось, що йде попереду і показує стежку. Коли людина хвора, йде за порадою до лікаря, коли щось не розуміє, йде до знаючого, щоб їй пояснив. Лише в Св. Письмі кожний розумний сам хоче пояснювати, без належних знань».*

Історія вказує багато поблуджень у вірі, які взяли свій початок з неправильного тлумачення Святого Письма. Щоб вірні правильно розуміли Св. Письмо, св. Церква пояснює його.